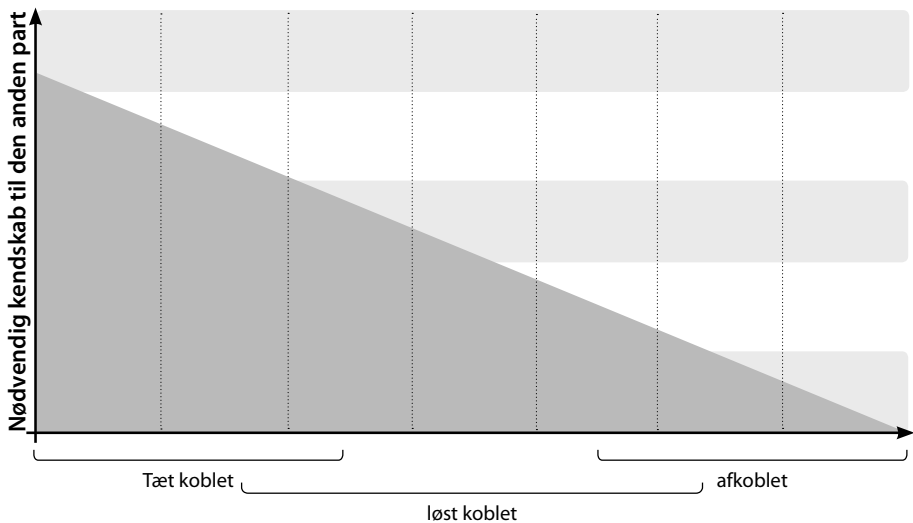

Figur 2-25 illustrerer, at kobling er et relativt begreb, hvor der ikke er klare afgrænsninger mellem, hvornår man er tæt koblet, løst koblet og afkoblet. Man kan nærmere sige, at man er mere eller mindre koblet i forhold til andre distribuerede computerbehandlingsaktiviteter. Men generelt kan man sige, at jo mere man bevæger sig mod højre, jo større bliver it-infrastrukturens og derved virksomhedens behændighed. Dog bevæger man sig samtidig væk fra de trygge, forudsigelige rammer til en mere abstrakt situation med krav om at kunne reagere dynamisk og fleksibelt på nye hændelser.

■ **Figur 2-25** Kobling er et flydende begreb.

At bygge et system, der kan tilpasse sig, er baseret på, at undgå at kode faste forbindelser (svejse) mellem dem. Det fundamentale problem med system til system-kommunikationsarkitektur i dag er netop, at de er tæt koblede. Det betyder, at arkitekten skal designe hver komponent under hensyntagen til det andet system, og forretningskonteksten skal være specificeret på forhånd. Som resultat vil ændringer til en del af et tæt koblet system ofte have effekt på hele arkitekturen og kræve dyre og vanskelige modificeringer i de forbundne applikationer. Muligheden for at tilpasse sig ændrede forretningsituationer kan derved blive kompromitteret. Dette problem ved tæt kobling er en af de primære årsager til udviklingen af Web Services-standarderne.

Den behændighed, der opnås ved den løse kobling, vil have nogle omkostninger i form af f.eks. hastighed eller udviklingsomkostninger. Der er ingen tvivl om, at det tæt sammensvejsede tog A kan køre hurtigere end